Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Kontroli Budżetowej

2024/0801(NLE)

31.1.2024

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie powołania Carla Alberta Manfrediego Selvaggiego na członka Trybunału Obrachunkowego
(C9-0008/2024 – 2024/0801(NLE))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Matteo Adinolfi

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS CARLA ALBERTA MANFREDIEGO SELVAGGIEGO 4

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI CARLA ALBERTA MANFREDIEGO SELVAGGIEGO NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU.....10

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie powołania Carla Alberta Manfrediego Selvaggiego na członka Trybunału Obrachunkowego
(C9-0008/2024 – 2024/0801(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C9-0008/2024),

– uwzględniając art. 129 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

A. mając na uwadze, że pismem z 17 stycznia 2024 r. Rada zasięgnęła opinii Parlamentu w sprawie powołania Carla Alberta Manfrediego Selvaggiego na członka Trybunału Obrachunkowego;

B. mając na uwadze, że Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego oceniła kwalifikacje Carla Alberta Manfrediego Selvaggiego, zwłaszcza pod kątem wymogów określonych w art. 286 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w ramach oceny komisja otrzymała życiorys Carla Alberta Manfrediego Selvaggiego oraz odpowiedzi na pytania przesłane mu w kwestionariuszu;

C. mając na uwadze, że następnie 22 lutego 2024 r. komisja zorganizowała przesłuchanie z udziałem Carla Alberta Manfrediego Selvaggiego, podczas którego kandydat wygłosił oświadczenie wstępne, a następnie udzielił odpowiedzi na pytania członków komisji;

1. wydaje pozytywną/negatywną opinię w sprawie propozycji Rady dotyczącej powołania Carla Alberta Manfrediego Selvaggiego na członka Trybunału Obrachunkowego;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wglądu Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również pozostałym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli w państwach członkowskich.

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS CARLA ALBERTA MANFREDIEGO SELVAGGIEGO

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

- Od 1997 r. funkcjonariusz wymiaru sprawiedliwości we włoskim Trybunale Obrachunkowym wyłoniony w drodze konkursu, do 2005 r. substytucyjny prokurator generalny, w latach 2005–2021 zastępca prokuratora generalnego. Od 2021 r. prezes jednej z izb Trybunału Obrachunkowego.
- W latach 2013–2023 prokurator regionalny przy Trybunale Obrachunkowym: do 2016 r. prokurator regionalny w Molise, w latach 2016–2021 prokurator regionalny w Emilii-Romanii, a w latach 2021–2023 prokurator regionalny w Apulii (od lutego 2023 r. tymczasowy prokurator regionalny w Molise). W tym charakterze pełnił rolę osoby kontaktowej Prokuratury Europejskiej (EPPO) w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych przeciwko Unii Europejskiej i wykorzystywał uprzednie doświadczenie jako członek Komisji ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych przeciwko Unii Europejskiej, będącej włoskim punktem kontaktowym Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).
- Pracował w Wydziale ds. Kontroli Podmiotów Publicznych Trybunału Obrachunkowego (od maja 2011 r. do lipca 2013 r. w ramach podstawowych zadań, a następnie w ramach zadania dodatkowego do grudnia 2021 r.), pełniąc także funkcję koordynatora Grupy Producentów i Regulatorów Usług Gospodarczych (m.in. ENI S.p.A i ENEL S.p.A).
- Od stycznia 2021 r. do maja 2023 r. kontroler oddelegowany przez Trybunał Obrachunkowy do Cassa Depositi e Prestiti S.p.A, podmiotu sklasyfikowanego jako „wysoce złożony”.
- Od stycznia 2017 r. do grudnia 2020 r. kontroler oddelegowany przez Trybunał Obrachunkowy do ENEL S.p.A, podmiotu sklasyfikowanego jako „wysoce złożony”.
- Od maja 2023 r. pełni funkcję koordynatora struktury misji RRP przy Prezydium Rady Ministrów. W ramach tej roli odpowiada za bieżące stosunki z Komisją Europejską, a zwłaszcza z Grupą Zadaniową ds. Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, w celu wdrożenia środków przewidzianych w krajowym planie odbudowy i zwiększania odporności (RRP) i sprawozdawczości w tym zakresie.
- Od lutego 2023 r. przewodniczący Komisji Rewizyjnej Urzędu Regulacji Transportu.
- Od marca 2023 r. członek Komisji Technicznej ds. progów budżetowych przy Ministerstwie Gospodarki i Finansów.
- W 2023 r. radca prawny przy Ministrze Spraw Europejskich, Południa, Polityki Spójności i RRP.
- Od grudnia 2012 r. sędzia orzekający w sprawach podatkowych, a od września 2017 r. prezes Izby, pełniący obowiązki w Regionalnym Sądzie Podatkowym (obecnie w Sądzie Podatkowym II instancji) w Molise.
- Od lipca 2021 r. zastępca prokuratora federalnego Włoskiego Związku Piłki Nożnej (FIGC), przedtem w okresie od 2007 r. do czerwca 2021 r. sędzia najpierw w Federalnym Trybunale Sprawiedliwości, a następnie w Federalnym Sądzie Apelacyjnym.

– W 2022 r. członek grupy roboczej ds. badań i analizy problematyki lokalnych usług publicznych w związku z celami określonymi w RRP, powołanej przy Sekretariacie Generalnym Prezydium Rady Ministrów.

– W 2022 r. członek technicznej grupy operacyjnej powołanej przy Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Ministerstwie Gospodarki i Finansów w celu przygotowania ram prawnych reformy wymiaru sprawiedliwości w dziedzinie podatkowej.

– Od września 2021 r. przewodniczący Technicznego Komitetu Doradczego, odpowiedzialny za rozstrzyganie sporów w związku z umową dotyczącą rozbudowy kompleksu szpitalnego Sassari.

– Od września 2021 r. przewodniczący Komitetu Nadzorczego ds. nadzwyczajnego postępowania administracyjnego dotyczącego podmiotu Conbipel S.p.A.

– Od stycznia 2018 r. do października 2020 r. attaché ds. funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości przy prezesie Trybunału Obrachunkowego.

– Od października 2016 r. do listopada 2020 r. członek Komisji Rewizyjnej Rady ds. Sądownictwa Administracyjnego z mianowania prezesa Trybunału Obrachunkowego.

– Od lipca 2014 r. do października 2020 r. członek Komisji Rewizyjnej Rady ds. Sądownictwa Fiskalnego z mianowania prezesa Trybunału Obrachunkowego.

– Od października 2013 r. do września 2018 r. członek Rady Prezydium Trybunału Obrachunkowego.

– Od maja 2004 r. do maja 2009 r. prezes Krajowego Stowarzyszenia Sędziów Trybunału Obrachunkowego; wiceprezes od czerwca 2001 r. do maja 2004 r.

– Od czerwca 2013 r. do marca 2018 r. członek Komisji Legislacyjnej Regionu Lacjum.

– Od marca 2013 r. do grudnia 2016 r. kontroler oddelegowany przez Trybunał Obrachunkowy do Società Italiana per le Imprese all'Estero S.p.A., podmiotu sklasyfikowanego jako „istotny”.

– Od maja 2011 r. do marca 2013 r. zastępca kontrolera oddelegowany przez Trybunał Obrachunkowy do Ente Nazionale Assistenza Volo S.p.A., podmiotu sklasyfikowanego jako „wysoce złożony”. W latach 2006–2008 zastępca kontrolera oddelegowany przez Trybunał Obrachunkowy do Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato S.p.A. po uprzednim sprawowaniu przez pięć lat podobnej funkcji w latach 2001–2006 we włoskim Krajowym Urzędzie ds. Turystyki.

– Od października 2013 r. do stycznia 2015 r. przewodniczący Komisji Rewizyjnej Uniwersytetu w Salento.

– Od czerwca 2012 r. do września 2013 r, przewodniczący Komisji Rewizyjnej Uniwersytetu w Molise.

– Od lutego do sierpnia 2013 r. członek Komisji ds. Oceny Inwestycji oraz Wsparcia Planowania i Zarządzania Interwencjami Środowiskowymi przy Ministerstwie Środowiska oraz Ochrony Zasobów Naturalnych i Morza. Od grudnia 2013 r. do maja 2014 r. członek Komitetu Techniczno-Naukowego powołanego w AGEA, regularnie zajmujący się projektami finansowanymi z funduszy europejskich oraz związanymi z tym zagadnieniami.

– Od grudnia 2011 r. do kwietnia 2013 r. kierownik Biura Legislacyjnego Ministra Spraw Regionalnych, Turystyki i Sportu.

– Od maja 2008 r. do grudnia 2011 r. kierownik Wydziału Spraw Regionalnych Prezydium Rady Ministrów.

– Przewodniczący delegacji włoskiej w okresie szwedzkiej prezydencji Rady na spotkaniu wysokiego szczebla w sprawie zarządzania i UE, które odbyło się w Solnie (Sztokholm, Szwecja), w październiku 2009 r., oraz przewodniczący delegacji włoskiej przy Radzie Europy podczas 16. konferencji europejskich ministrów w Utrechcie (Niderlandy) w listopadzie 2009 r. Przewodniczący delegacji włoskiej w okresie hiszpańskiej prezydencji Rady podczas konferencji ministrów do spraw regionalnych, która odbyła się w Maladze (Hiszpania) w marcu 2010 r.

– W latach 2009–2011 pełnoprawny członek Naczelnej Rady ds. Robót Publicznych.

– Od marca 2009 r. do marca 2012 r. członek Komisji ds. Parytetu na rzecz Przepisów Wykonawczych dotyczących Statutu Friuli-Wenecji Julijskiej.

– W latach 2009–2010 przewodniczący Komisji Rewizyjnej Włoskiego Urzędu Górskiego.

– Od lutego 2007 r. do maja 2008 r. zastępca szefa gabinetu Ministra Dziedzictwa Kulturowego i Aktywności. Od listopada 2006 r. do maja 2008 r. doradca Ministra Handlu Międzynarodowego w sprawach dotyczących sektora finansowego i stosunków z Unią Europejską.

– Od lipca 2001 r. do lutego 2007 r. radca prawny w Biurze Legislacyjnym Ministerstwa Gospodarki i Finansów odpowiedzialny m.in. za kwestie unijne oraz przedstawiciel Ministerstwa uczestniczący w spotkaniach przygotowawczych Prezydium Rady Ministrów.

– Od kwietnia 2002 r. do kwietnia 2006 r. radca prawny przy Prezydium Rady Ministrów w Krajowym Wydziale Koordynacji Polityki Antynarkotykowej. W tej ostatniej roli w dniach 11–23 listopada 2003 r. na zaproszenie Rządu USA uczestniczył w programie U.S. International Visitor Program, organizowanym przez Departament Stanu Stanów Zjednoczonych.

WYRÓŻNIENIA

– Wielki Oficer Orderu Zasługi Republiki Włoskiej

WYKSZTAŁCENIE I ODBYTE SZKOLENIA

– Tytuł magistra prawa uzyskany na Uniwersytecie Rzymskim – La Sapienza z najwyższym odznaczeniem.

– Tytuł magistra nauk administracyjnych uzyskany na Uniwersytecie w Molise z najwyższym odznaczeniem.

– Trzyletnia specjalizacja z zakresu prawa administracyjnego i nauk o administracji na Uniwersytecie w Neapolu – Federico II ukończona z najwyższym odznaczeniem.

– Uprawnienia do wykonywania zawodu prawnika.

– Kwalifikacje uprawniające do nauczania przedmiotów prawniczych i ekonomicznych w państwowych szkołach średnich.

– Wpis do Rejestru Dziennikarzy, wykaz publicystów.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

– Od 2023 r. członek komitetu naukowego i wykładowca studiów magisterskich drugiego stopnia na kierunku „Ustawodawstwo i spory sądowe dotyczące robót publicznych” na Uniwersytecie e-Campus.

– W latach 2011, 2014, 2019 i 2022 wykładowca w ramach kursu Trybunału Obrachunkowego dla nowo mianowanych sędziów.

– Od 2005 r. wykładowca prawa administracyjnego i rachunkowości państwowej, problematyki organów publicznych i przedsiębiorstw w Szkole Specjalizacji Zawodów Prawniczych przy Wydziale Prawa Uniwersytetu w Molise.

– Udział, w tym w charakterze sprawozdawcy, w konferencji zorganizowanej przez Radę Prezydium w dniach 2–3 lipca 2014 r. zatytułowanej: *Polityka antykorupcyjna: rola Trybunału Obrachunkowego pomiędzy zapobieganiem a represjami*.

– Sprawozdawca licznych seminariów i spotkań studyjnych organizowanych przez Akademię Trybunału Obrachunkowego.

– W 2013 r. wykładowca kursu monograficznego *Transformacja i racjonalizacja administracji publicznej w kontekście ostatnich zabiegów finansowych. Od przeglądu wydatków po przepisy dotyczące wzrostu i stabilności kraju* oferowanego przez Specjalistyczną Szkołę Studiów Administracji Publicznej – SP.I.S.A. na Uniwersytecie w Bolonii.

– W 2013 r. wykładowca w ramach kursu pt. *Samodzielny zarządca postępowania o udzielenie zamówienia na roboty publiczne* na Uniwersytecie w Molise.

– W roku 2013, a także w latach 2002–2007 wykładowca rachunkowości publicznej w Regionalnym Instytucie Studiów Prawnych „Arturo Carlo Jemolo” w Lacjum.

– Od 2010 r. do listopada 2011 r. stały wykładowca Szkoły Administracji Publicznej.

– W latach 2009–2011 wykładowca w ramach kursu pt. *Samorząd Lokalny a Unia Europejska* na Uniwersytecie Rzymskim 3, Wydział Instytucji Publicznych, Ekonomii i Społeczeństwa.

– W 2010 r. wykładowca seminarium poświęconego zabiegom gospodarczym na Uniwersytecie La Sapienza w Rzymie, zorganizowanego przez Międzyuczelniane Konsorcjum ds. Szkoleń.

– W latach 2005–2008 wykładowca w Wyższej Szkole Gospodarki i Finansów oraz w Szkole Administracji Publicznej na kursach szkoleniowych i dokształcających dla urzędników publicznych. Ponadto wykładowca studiów magisterskich i seminariów w Szkole Administracji Publicznej i Samorządu Terytorialnego.

– Sprawozdawca licznych konferencji z zakresu prawa administracyjnego, prawa samorządu terytorialnego, prawa finansowego i podatkowego, rachunkowości państwa i organów publicznych oraz reformy sądownictwa. W szczególności: sprawozdawca *2. Przeglądu prawa publicznego w obszarze gospodarki* (Varese, 24–26 maja 2018 r.), sprawozdanie pt. *Trybunał Obrachunkowy, gwarancje samorządności w państwach unitarnych* (Trydent, 26 lipca 2019 r., podczas konferencji „Republika autonomii: odpowiedzialność, gwarancje, kontrole i jurysdykcja” zorganizowanej z okazji 20. rocznicy wprowadzenia przepisów wykonawczych do Statutu Trybunału Obrachunkowego), sprawozdanie pt. *Innowacje w partnerstwie publiczno-prywatnym i współpraca organów administracji publicznej* (konferencja pt. „Etyka i finanse publiczne: realizacja RRP a dobro obywateli” zorganizowana przez Trybunał Obrachunkowy i Uniwersytet Alma Mater Studiorum w Bolonii w dniach 19–20

listopada 2021 r.) oraz sprawozdanie pt. *Stawiennictwo prokuratorów w Trybunale Obrachunkowym w sprawie identyfikacji odpowiedzialności administracyjnej w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności* (9 listopada 2022 r., w kontekście spotkania studyjnego pt. „Odpowiedzialność za szkody finansowe pomiędzy ochroną mienia publicznego a przyspieszeniem inwestycji" zorganizowanego przez Prezydium Trybunału Obrachunkowego).

– W latach 2004 i 2005 sprawozdawca podczas spotkań studyjnych zorganizowanych przez Naczelną Radę Sądownictwa, odpowiedzialny również za szkolenia sędziów sądów powszechnych w Sądzie Apelacyjnym w Campobasso.

PUBLIKACJE

– Autor szeregu publikacji, współpracował z różnymi czasopismami prawniczymi, m.in. „Przeglądem Trybunału Obrachunkowego", a także: „Il Foro Amministrativo", „Nuova Rassegna", „Guida agli Enti Locali – Il Sole 24 Ore", „Nuove Autonomie", „Rivista Trimestrale della Scuola di Perfezionamento per le Forze di Polizia", „Giust.it", „Newsletter UPI" i „Controllo e Giurisdizione".

– W ciągu ostatnich lat ukazały się w szczególności następujące artykuły:

– Działalność dochodzeniowa prokuratury w Kodeksie wymiaru sprawiedliwości w sprawach z zakresu rachunkowości oraz jego dokumencie korygującym, w ramach trzyletniego przeglądu Szkoły Policyjnej, nr 1 z 2020 r., s. 7–20;
– Innowacje w partnerstwie publiczno-prywatnym i współpraca organów administracji publicznych, w: Przegląd Trybunału Obrachunkowego, nr 3 z 2021 r., s. 39–41;
– Powierzenie organom administracji publicznej zadań zewnętrznych w świetle najnowszego orzecznictwa konstytucyjnego, w: Przegląd Trybunału Obrachunkowego, nr 2 z 2022 r., s. 37–52;
– Wydatki na regionalny personel zatrudniony na czas określony i koszty personelu grup Rady: podwójne ograniczenie nałożone przez Trybunał Konstytucyjny, w: Przegląd Trybunału Obrachunkowego, nr 3 z 2022 r., s. 12–18;
– (Nie)możliwość kontroli decyzji rad regionalnych w świetle najnowszego orzecznictwa konstytucyjnego, w: Przegląd Trybunału Obrachunkowego, nr 4 z 2022 r., s. 28–36;
– Nieważność emerytur radnych regionalnych: przezwyciężyć tabu, w: Przegląd Trybunału Obrachunkowego, nr 5 z 2022 r., s. 55–76;
– Krystalizacja zajęć kredytów w toku postępowania upadłościowego jednostek samorządu terytorialnego w świetle najnowszego orzecznictwa konstytucyjnego, w: Przegląd Trybunału Obrachunkowego, nr 6 z 2022 r., s. 1–14;
– Rola strony trzeciej w postępowaniach w sprawie odpowiedzialności administracyjnej: sprawa wznowiona przez Trybunał Konstytucyjny?, w: Przegląd Trybunału Obrachunkowego, nr 1 z 2023 r., s. 44–60;
– Niepewna sytuacja finansowa prowincji i nieuporządkowany charakter obowiązującego ustawodawstwa w świetle najnowszego orzecznictwa konstytucyjnego, w: Przegląd Trybunału Obrachunkowego, nr 3 z 2023 r., s. 1–24.

– W lipcu 1995 r. opublikował tom pt. *Lojalność i posłuszeństwo w służbie cywilnej* (156 stron). W maju 2009 r. koordynował publikację tomu pt. *Orzecznictwo konstytucyjne w stosunkach państwo–region w następstwie apelacji państwa* (429 stron).

DALSZE INFORMACJE

– W 1997 r. zajął 2. miejsce w publicznym konkursie, obejmującym egzaminy pisemne i ustne, wyłaniającym kandydatów do objęcia 28 stanowisk radców Prezydium Rady Ministrów.

– Przed podjęciem pracy w wymiarze sprawiedliwości w strukturach Trybunału Obrachunkowego w latach 1990–1997 był członkiem Policji Państwowej i zajmował różne stanowiska kierownicze w Wydziale Bezpieczeństwa Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w tym Naczelnika Wydziału, Szefa Oddziału Mobilnego i Szefa Gabinetu Kwestora w Komendzie Okręgowej.

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI CARLA ALBERTA MANFREDIEGO SELVAGGIEGO NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU

Doświadczenie zawodowe

1. **Proszę przedstawić swoje doświadczenie zawodowe w dziedzinie finansów publicznych, zarówno w zakresie planowania budżetu, realizacji budżetu lub zarządzania budżetem, czy też kontroli budżetowej lub audytu.**

Odpowiedź:

Moje doświadczenie zawodowe obejmuje wszystkie te obszary. A konkretniej:

Posiadam **27-letnie doświadczenie w dziedzinie kontroli budżetowej oraz audytu:**

Od 1997 r. jestem funkcjonariuszem wymiaru sprawiedliwości we włoskim Trybunale Obrachunkowym, wybranym w drodze ogólnokrajowego, wysoce selektywnego konkursu opartego na osiągnięciach.

Osiągnąłem wyższy szczebel kierowniczy jako prezes izby i prokurator regionalny. Kierowałem prokuraturą regionalną dla regionów Molise (w latach 2013–2016 i w roku 2023), Emilii-Romanii (w latach 2016–2021) i Apulii (w latach 2021–2023).

W ramach zapisanej w konstytucji funkcji kontrolera budżetu sektora publicznego i sprawozdawcy Parlamentu włoski Trybunał Obrachunkowy powierzył mi, jako delegowanemu kontrolerowi, kontrolę budżetową najbardziej złożonych organów i podmiotów, w tym:

– w latach 2021–2023 podmiotu Cassa Depositi e Prestiti S.p.A., spółki holdingowej największej włoskiej grupy inwestycji kapitałowych ze skonsolidowanym bilansem w wysokości 478 mld EUR;

– w latach 2017–2020 podmiotu ENEL S.p.A., największej włoskiej firmy energetycznej prowadzącej działalność na światowym rynku, notowanej na Giełdzie Papierów Wartościowych w Mediolanie, zatrudniającej ponad 32 000 pracowników i wykazującej skonsolidowany bilans w wysokości 206 mld EUR;

– w latach 2013–2016 podmiotu Società Italiana per le Imprese all'Estero S.p.A. – SIMEST, spółki państwowej świadczącej usługi promocji i wsparcia włoskich firm mających siedzibę za granicą.

W latach 2011–2013 byłem koordynatorem Trybunału ds. sprawozdania z kontroli budżetowej dla Parlamentu dotyczącego Krajowej Grupy Producentów i Regulatorów Usług Gospodarczych, w skład której wchodził podmiot ENI S.p.A., największa włoska spółka naftowa prowadząca działalność na rynku światowym, notowana na Giełdzie Papierów Wartościowych w Mediolanie, zatrudniająca blisko 32 000 pracowników i wykazująca skonsolidowany bilans w wysokości 137 mld EUR.

Pełniłem funkcję przewodniczącego Komisji Rewizyjnych następujących instytucji:

– Urząd Regulacji Transportu od 2023 r.;

– Uniwersytet w Salento, w latach 2013–2015;
– Uniwersytet w Molise, w latach 2012–2013;
– Krajowy Urząd ds. Gmin Górskich, w latach 2009–2010.

Pełniłem funkcję członka Komisji Rewizyjnych następujących instytucji:

– Rada ds. Sądownictwa Administracyjnego, w latach 2016–2020, z mianowania prezesa Trybunału Obrachunkowego;

– Rada ds. Sądownictwa Fiskalnego, w latach 2014–2020, z mianowania prezesa Trybunału Obrachunkowego.

Jeśli chodzi o **doświadczenie w planowaniu budżetu:**

Od 2023 r. pełnię funkcję członka Komisji Technicznej ds. progów budżetowych przy Ministerstwie Gospodarki i Finansów, odpowiadam za analizę i ocenę działań, metodyki i procesów związanych z określaniem standardowych potrzeb budżetowych władz lokalnych.

W 2013 r. byłem członkiem Komisji ds. Oceny Inwestycji oraz Planowania i Interwencji Środowiskowych i Zarządzania nimi przy Ministerstwie Środowiska.

W latach 2009–2011 byłem członkiem Naczelnej Rady ds. Robót Publicznych odpowiedzialnym za planowanie budżetowe budowy głównej infrastruktury krajowej.

Jeśli chodzi o **doświadczenie w realizacji budżetu lub zarządzaniu budżetem:**

Od 2021 r. przewodniczę Komitetowi Nadzorczemu ds. tymczasowej procedury wczesnej interwencji i przywrócenia zarządzania w spółce Conbipel S.p.A., odpowiadam za nadzór nad wykonaniem budżetu tego przedsiębiorstwa produkcyjnego w wysokości 87 mln EUR przez wyznaczonego przez sąd tymczasowego administratora oraz nad zarządzaniem w tym zakresie.

W 2013 r. pełniłem funkcję członka Komitetu Techniczno-Naukowego powołanej przez rząd krajowej Agencji Rolnictwa AGEA, odpowiadałem za wspieranie kadry kierowniczej Agencji w zapewnianiu prawidłowości i efektywności w wykorzystywaniu i przydzielaniu środków, w tym europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (funduszy ESI).

2. Co zaliczyłby Pan do swoich najważniejszych osiągnięć w życiu zawodowym?

Odpowiedź:

W 1997 r. zostałem najmłodszym funkcjonariuszem wymiaru sprawiedliwości włoskiego Trybunału Obrachunkowego, wybranym w drodze ogólnokrajowego, wysoce selektywnego konkursu opartego na osiągnięciach.

W 2013 r. w drodze ścisłego konkursu opartego na osiągnięciach wśród sędziów Trybunału awansowałem na wyższy szczebel kierowniczy Naczelnego Prokuratora Regionalnego, a następnie w 2021 r. na stanowisko Prezesa Izby (zostałem najmłodszym prezesem izby Włoskiego Trybunału Obrachunkowego). Decyzję o tych awansach podjęła Rada Prezydium Trybunału Obrachunkowego – organ zarządzający,

któremu na mocy prawa powierzono kompetencje w zakresie podejmowania decyzji w sprawie awansów i przydziałów sędziów, aby zagwarantować wybór oparty na osiągnięciach i ochronę przed ingerencją rządu.

Od maja 2023 r. jestem koordynatorem struktury misji przy Prezydium Rady Ministrów, odpowiedzialnym za koordynację i nadzorowanie wdrażania włoskiego Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRP) o wartości 194 mld EUR. W tym charakterze jestem również odpowiedzialny za stosunki z Komisją Europejską, w tym z Grupą Zadaniową RECOVER i DG ECFIN, w odniesieniu do wdrażania działań wskazanych w RRP, a także za związaną z tym sprawozdawczość dla Komisji Europejskiej. W tym kontekście mam przyjemność poinformować, że w ramach sprawowanych przeze mnie obowiązków realizacja ambitnych celów pośrednich i końcowych wyznaczonych w planie została pozytywnie oceniona i dwukrotnie potwierdzona przez Komisję Europejską, a następnie zatwierdzono wypłatę powiązanych środków unijnych.

3. Jakie ma Pan doświadczenia zawodowe związane z międzynarodowymi organizacjami lub instytucjami wielokulturowymi i wielojęzycznymi z siedzibą poza Pana krajem ojczystym?

Odpowiedź:

W toku kariery we włoskim Trybunale Obrachunkowym zawsze angażowałem się w międzynarodowy i wielokulturowy wymiar naszej pracy oraz reprezentowałem tę instytucję na arenie międzynarodowej. Ściśle współpracuję z naszymi partnerami europejskimi i międzynarodowymi, między innymi jako osoba kontaktowa Prokuratury Europejskiej (EPPO) oraz członek komisji pełniącej funkcję krajowego punktu kontaktowego Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). W latach 2020–2021 brałem udział w projekcie C.A.T.O.N.E. (Umowy o współpracy i szkolenia w zakresie celów i nowych doświadczeń), stworzonym przez OLAF w celu wymiany informacji między krajowymi urzędami koordynacji ds. zwalczania nadużyć finansowych a funkcjonariuszami wymiaru sprawiedliwości w Trybunałach Obrachunkowych Włoch, Portugalii, Hiszpanii, Francji i Grecji.

Ostatnio od 2023 r. ściśle współpracuję z Komisją Europejską, zwłaszcza z Grupą Zadaniową RECOVER i DG ECFIN, przy wdrażaniu Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności Włoch, i pełnię funkcję koordynatora urzędu rządowego nadzorującego jego wdrażanie.

W latach 2017–2020 jako delegowany kontroler w ENEL współpracowałem i kontrolowałem na miejscu zagraniczne spółki zależne tego podmiotu, takie jak Enel America czy Endesa w Hiszpanii.

W latach 2013–2014 pełniłem funkcję członka Komisji ds. Oceny Inwestycji i Wsparcia Planowania przy Ministerstwie Środowiska oraz członka Komitetu Techniczno-Naukowego powołanej przez rząd krajowej Agencji Rolnej, w którym zajmowałem się kwestiami projektów ochrony środowiska finansowanych ze środków UE.

W 2009 r. pełniłem funkcję przewodniczącego włoskiej delegacji w okresie szwedzkiej prezydencji Rady Unii Europejskiej na spotkaniu wysokiego szczebla w

sprawie zarządzania i UE, które odbyło się w Solnie (Sztokholm, Szwecja), a także przewodniczyłem włoskiej delegacji przy Radzie Europy podczas 16. konferencji europejskich ministrów, która odbyła się w Utrechcie (Niderlandy). Rok później byłem przewodniczącym włoskiej delegacji w okresie hiszpańskiej prezydencji Rady UE podczas konferencji ministrów spraw regionalnych w Maladze (Hiszpania).

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywania swych poprzednich funkcji kierowniczych, jeżeli taka procedura miała zastosowanie?

Odpowiedź:

Taka procedura udzielania absolutorium nie miała nigdy zastosowania w przypadku obowiązków kierowniczych, które pełniłem jako urzędnik służby cywilnej, i nigdy nie otrzymałem żadnych zastrzeżeń ani skarg w związku z wykonywaną pracą.

5. Które z wcześniejszych stanowisk zawodowych objął Pan w wyniku nominacji politycznej?

Odpowiedź:

Żadnego. Po ukończeniu studiów wyższych w 1990 r. rozpocząłem służbę cywilną i zacząłem pracować w Policji Państwowej. W następstwie ogólnokrajowego, opartego na osiągnięciach i wysoce selektywnego konkursu w 1997 r. dołączyłem do Włoskiego Trybunału Obrachunkowego jako funkcjonariusz wymiaru sprawiedliwości. Od tego czasu jestem urzędnikiem tej instytucji, a wysokie stanowiska kierownicze Prezesa Izby i Prokuratora Regionalnego uzyskałem wyłącznie w drodze awansów opartych na osiągnięciach. Jako sędzia Trybunału Obrachunkowego, a tym samym członek wymiaru sprawiedliwości, moją niezależność od władzy wykonawczej gwarantuje Konstytucja Republiki Włoskiej.

W ciągu 27 lat pracy we włoskim Trybunale Obrachunkowym, z uwagi na to, że byłem wysokim rangą sędzią Trybunału Obrachunkowego, wykładowcą i autorem szeregu publikacji naukowych dotyczących prawa unijnego i krajowego w zakresie kontroli budżetowej oraz rachunkowości i administracji publicznej, jak szczegółowo opisałem to w życiorysie, rządy i ministerstwa przy różnych okazjach zwracały się do mnie o tymczasowe wsparcie wiedzą fachową i doświadczeniem. Decyzję o przydziale tych tymczasowych zadań podejmowało Prezydium włoskiego Trybunału Obrachunkowego i czasami wiązała się ona z oddelegowaniem, przy czym nadal pełniłem rolę funkcjonariusza wymiaru sprawiedliwości tej instytucji.

Wspomniane tymczasowe zadania obejmują m.in. pełnioną od maja 2023 r. rolę koordynatora w biurze rządowym odpowiedzialnym za nadzór nad włoskim Krajowym Planem Odbudowy i Zwiększania Odporności w następstwie udziału w grupie roboczej ds. oceny wpływu RRP na administrację publiczną w 2022 r. z Sekretariatem Generalnym poprzedniego rządu.

6. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.

Odpowiedź:

Pragnę przypomnieć i przytoczyć trzy przykłady trudnych i ważnych decyzji, wobec których stanąłem i w których brałem udział w życiu zawodowym:

Po pierwsze, kiedy byłem członkiem Rady Prezydium Trybunału Obrachunkowego, niezwykle bolesną i trudną decyzją było odwołanie jednego z sędziów, który dopuścił się korupcji.

Druga równie trudna i złożona decyzja zapadła w okresie, gdy byłem Naczelnym Prokuratorem Regionalnym Trybunału Obrachunkowego. Dotyczyła ona orzeczenia w sprawie zabezpieczenia majątku prywatnego na łączną kwotę ponad 15 mln EUR przeciwko spółce Parmacotto S.p.A., jednemu z największych włoskich dostawców żywności działających na rynku światowym, oraz jej dyrektorom, których pociągnięto do odpowiedzialności za nadużycia.

Ponadto przyczyniłem się do przełomowego orzeczenia włoskiego Trybunału Konstytucyjnego: kiedy pełniłem funkcję Naczelnego Prokuratora Regionalnego Trybunału Obrachunkowego, osoby zajmujące prominentne stanowiska polityczne w regionie Emilii-Romanii zostały oskarżone o szkody dla skarbu państwa, lecz powołały się na immunitet konstytucyjny, aby uniknąć ścigania. W decyzji nr 43 z 2019 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł na moją korzyść jako prokuratora, stwierdzając, że po raz pierwszy sędzia Trybunału Obrachunkowego (w tym przypadku ja) ma prawo uczestniczyć w rozprawie Trybunału Konstytucyjnego i występować w celu przedstawienia sprawy i wniesienia oskarżenia.

Niezależność

7. **Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego muszą być „w pełni niezależni” w wykonywaniu swoich funkcji. Jak zamierza Pan stosować się do tego obowiązku podczas pełnienia przyszłych zadań?**

Odpowiedź:

Całkowita niezależność to nie tylko zapisana w Traktacie zasada obowiązująca członków Trybunału Obrachunkowego, ale uniwersalny standard zawodowy mający zastosowanie do kontrolera. Jedna z norm zawodowych (PCAOB AS 1005) stanowi: „Aby być niezależnym, kontroler musi być uczciwy w wymiarze intelektualnym; aby być uznanym za niezależnego, musi być wolny od wszelkich zobowiązań lub udziałów w stosunku do klienta, jego kierownictwa lub właścicieli”. Pragnę podkreślić wagę rozróżnienia między „byciem” niezależnym a „byciem uznanym” za niezależnego.

Dla społeczeństwa, w tym zainteresowanych stron, takich jak członkowie tej Komisji, niezwykle ważne jest zachowanie zaufania do tej pełnej niezależności. Do nadszarpnięcia zaufania społecznego może dojść nie tylko w przypadku istnienia faktycznych dowodów potwierdzających brak niezależności, ale może ono również nastąpić przez samo zaistnienie okoliczności, co do których opinia publiczna mogłaby sądzić, że wpływają na ową niezależność.

Przez całe życie zawodowe moją podstawową wartością była całkowita niezależność w wykonywaniu obowiązków. Od ponad ćwierć wieku jestem kontrolerem włoskiej najwyższej instytucji kontroli. Jako sędzia Trybunału Obrachunkowego jestem zobowiązany do niezależności na mocy art. 108 Konstytucji Republiki Włoskiej i

zawsze postępowałem zgodnie z tym konstytucyjnym obowiązkiem. W całej karierze zawodowej nigdy nie dopuściłem, aby jakakolwiek okoliczność wzbudziła choćby najmniejsze wątpliwości co do mojej uczciwości zawodowej i niezależności. Niezwykle ściśle przestrzegam mojej niezależności jako kontrolera i zapewniam, by była nie tylko wolna od jakichkolwiek wpływów, ale także od wszelkich okoliczności, które mogłyby być postrzegane jako wpływ.

Jako członek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w naturalny sposób nadal przestrzegałbym tych samych najwyższych standardów etyki zawodowej i uczciwości, jakie stosowałem w trakcie kariery kontrolera. To zaangażowanie na rzecz uczciwości i niezależności zawodowej wynika z 27 lat odpowiedniego doświadczenia zawodowego zdobytego w warunkach konstytucyjnie gwarantowanej niezależności i przy pełnym poszanowaniu obowiązku niezależności określonego w Traktacie UE.

8. Czy Pan lub ktokolwiek z Pana bliskich (rodzice, rodzeństwo, partner w zalegalizowanym związku bądź dzieci) posiada jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub jakiekolwiek udziały finansowe czy też inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z Pana przyszłymi obowiązkami?

Odpowiedź:

Nie. Ani ja, ani moi bliscy nie posiadamy żadnych udziałów w podmiotach gospodarczych ani żadnych udziałów finansowych czy zobowiązań, które mogłyby kolidować z moimi przewidywanymi obowiązkami.

9. Czy jest Pan gotów ujawnić prezesowi Trybunału wszystkie swoje interesy finansowe i inne zobowiązania oraz pozwolić na ich upublicznienie?

Odpowiedź:

Tak. Jestem gotowy ujawnić wszystkie istotne informacje w tym zakresie i przedłożyć deklarację interesów do publikacji, w pełnej zgodności z Kodeksem postępowania członków Trybunału i jego wytycznymi etycznymi.

10. Czy jest Pan stroną jakiegokolwiek toczącego się postępowania sądowego? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.

Odpowiedź:

Nie. Nie jestem i nigdy nie byłem stroną żadnego postępowania sądowego.

11. Czy pełni Pan jakąkolwiek czynną lub wykonawczą funkcję polityczną, a jeżeli tak, to na jakim szczeblu? Czy zajmował Pan jakiekolwiek stanowisko polityczne w ciągu ostatnich 18 miesięcy? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.

Odpowiedź:

Nie. Przez całe życie zawodowe powstrzymywałem się od jakiejkolwiek działalności politycznej. Nie jestem członkiem żadnej partii politycznej, nie zamierzam również angażować się w taką działalność w przyszłości.

Cała służba publiczna w trakcie mojej kariery zawodowej opierała się wyłącznie na

posiadanej wiedzy specjalistycznej jako wysokiej rangi doświadczonego sędziego włoskiego Trybunału Obrachunkowego.

12. Czy w razie wyboru na członka Trybunału ustąpi Pan z piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany, oraz zrezygnuje z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Odpowiedź:

Nigdy nie sprawowałem ani nie sprawuję obecnie żadnego stanowiska wybieralnego ani stanowiska o charakterze partyjno-politycznym. W duchu całkowitej niezależności podczas pełnienia powierzonych obowiązków będę nadal powstrzymywał się od jakiejkolwiek działalności politycznej.

13. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości, a nawet oszustwa lub korupcji z udziałem osób pochodzących z Pana kraju?

Odpowiedź:

Pragnę poprzedzić odpowiedź na to pytanie, przytaczając jeden z elementów swojego życiorysu: przez ostatnie lata byłem osobą kontaktową Prokuratury Europejskiej (EPPO) w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych przeciwko Unii Europejskiej i wykorzystywałem uprzednie doświadczenie jako członek Komisji ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych przeciwko Unii Europejskiej, będącej włoskim punktem kontaktowym Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Na podstawie tych doświadczeń wypracowałem głębokie wyczucie omawianych tu kwestii.

Jeżeli w trakcie pełnienia przyszłych obowiązków napotkam sytuację związaną z poważnymi zarzutami, takimi jak poważne nieprawidłowości, nadużycia finansowe lub korupcja, będę postępował w taki sam sposób, w jaki radziłem sobie z podobnymi sytuacjami przez ponad 27 lat pracy jako sędzia włoskiego Trybunału Obrachunkowego: z niekwestionowanym profesjonalizmem, w pełnej zgodności z wszystkimi obowiązującymi zasadami i przepisami oraz z zachowaniem całkowitej niezależności w stosunku do pochodzenia lub przynależności zaangażowanych w dane zdarzenie osób.

Wykonywanie obowiązków

14. Jakie powinny być główne cechy należytego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych? W jaki sposób Trybunał Obrachunkowy może przyczynić się do należytego zarządzania finansami?

Odpowiedź:

Należy przede wszystkim zrozumieć, co obejmuje definicja należytego zarządzania finansami. Aby odpowiedzieć na to pytanie, pragnę przytoczyć tytuł art. 33 rozporządzenia finansowego UE: „Wykonanie oraz zasady oszczędności, efektywności i skuteczności”. Te trzy zasady przewodnie, nazywane z języka angielskiego zasadami „3E” zarządzania finansami, muszą kierować służbą publiczną we wszystkich jej działaniach i w wydatkowaniu pieniędzy obywateli. Każdy wydatek rządu i każde

działanie finansowe muszą przejść sprawdzian pod kątem tych trzech nadrzędnych zasad. W solidnej kulturze należytego zarządzania finansami działaniom budżetowym powinny stale przyświecać następujące pytania: Czy podejmujemy właściwe działania (skuteczność)? Oraz: Czy podejmujemy te działania właściwie (efektywność i oszczędność)?

Trybunał Obrachunkowy, a także jego krajowe odpowiedniki w najwyższych organach kontroli, wnoszą wkład w kulturę „3E" przez stawianie pytań kontrolnych w oparciu o te zasady. Chociaż kontrolę wykonania zadań można postrzegać jako najbardziej całościową, jeśli chodzi o wszystkie trzy zasady, kontrola finansowa i kontrola zgodności obejmują bardziej indywidualne aspekty należytego zarządzania finansami, takie jak legalność i prawidłowość.

Trybunał Obrachunkowy egzekwuje i wzmacnia należyte zarządzanie finansami w instytucjach UE i, w szerszym ujęciu, wszędzie tam, gdzie wydawane są środki finansowe UE, oraz powinien kontynuować te działania w przyszłości. Może to osiągnąć dzięki stałemu zadawaniu szczegółowych pytań kontrolnych w oparciu o zasady 3E, aby przypominać instytucjom na każdym szczeblu związanym z wydatkowaniem budżetu i środków publicznych o obowiązku przestrzegania tych zasad.

Z myślą o kontroli wykonania zadań oraz aby mieć wpływ na promowanie należytego zarządzania finansami, dla Trybunału zasadnicze znaczenie ma przełożenie tak istotnych pytań kontrolnych – przez gromadzenie odpowiednich i wiarygodnych dowodów kontroli – na zalecenia wykonalnych działań. Aby zapewnić rzeczywistą wartość dodaną, zalecenia te będą dotyczyć naprawdę istotnych kwestii i będą wykonalne pod względem stosunku kosztów do korzyści.

15. Zgodnie z postanowieniami Traktatu Trybunał jest zobowiązany pomagać Parlamentowi w sprawowaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak zapewniłby Pan dalszą poprawę współpracy między Trybunałem a Parlamentem Europejskim (w szczególności jego Komisją Kontroli Budżetowej) w celu zarówno wzmocnienia nadzoru publicznego nad wydatkami ogólnymi, jak i zwiększenia ich skuteczności?

Odpowiedź:

Obecnie nie mam wystarczającego rozeznania operacyjnego w kwestii współpracy między tą Komisją a Europejskim Trybunałem Obrachunkowym i dlatego uważam, że wysoce niestosowne byłoby pozwolić sobie na zaproponowanie usprawnień w tej kwestii. Jako doświadczony sędzia poszukuję jednak odpowiedzi w prawie i czerpię je z prawa, dlatego pragnę w tym miejscu przypomnieć art. 287 TFUE, wyznaczający podstawę prawną i uprawnienia Trybunału.

Najskuteczniejszym narzędziem Komisji Kontroli Budżetowej jest coroczna procedura udzielania absolutorium, powiązana ze sprawozdaniem rocznym i obowiązkiem Trybunału w zakresie przedstawiania Parlamentowi poświadczenia wiarygodności. Dlatego też, rozpatrując kwestię „nadzoru publicznego nad wydatkami ogólnymi", uznaję, że jest on wyraźnie powiązany z podstawowym obowiązkiem Trybunału jako kontrolera budżetu UE, polegającym na dostarczaniu zainteresowanym stronom i społeczeństwu gwarancji wiarygodności rozliczeń oraz legalności i prawidłowości

transakcji leżących u ich podstaw. Na podstawie tych informacji Komisja Kontroli Budżetowej będzie mogła ukształtować procedurę udzielania absolutorium oraz sformułować opinię, w związku z czym jakość sprawozdania rocznego Trybunału musi być nienaganna i zapewniać Parlamentowi, w szczególności tej Komisji, informacje potrzebne do wykonywania jej uprawnień, w oparciu o odpowiednie, tj. istotne i wiarygodne dowody z audytu oraz niezależne, faktyczne wnioski z audytu.

Moim zdaniem kontrolowanie aspektu „skuteczności" wiąże się ze sprawozdaniami specjalnymi opartymi na kontroli wykonania zadań, które Trybunał Obrachunkowy może dodatkowo przedkładać. W tym przypadku kluczowe znaczenie dla Europejskiego Trybunału Obrachunkowego będzie usprawnienie i ułatwienie komunikacji i wymiany informacji z tą Komisją. Planując kontrolę, Trybunał powinien regularnie dążyć do wymiany informacji z Parlamentem w celu ustalenia np. uzgodnionego programu prac, nadrzędnych obiektywnych tematów będących przedmiotem zainteresowania oraz ciągłego przepływu informacji, który umożliwi Komisji stałe monitorowanie wpływu i wartości generowanych za pośrednictwem budżetu UE i w razie potrzeby wzywanie do podjęcia działań naprawczych.

Skuteczny nadzór parlamentarny nad wykonaniem budżetu UE musi bazować na zapewnieniu Parlamentowi jak najlepszych czynności kontrolnych przez Trybunał, jeżeli zatem otrzymam nominację na członka Trybunału, w pełni zobowiążę się do wspierania, ułatwiania i doskonalenia oraz w razie potrzeby współpracy między Trybunałem Obrachunkowym a Komisją Kontroli Budżetowej. W stosownych przypadkach chętnie wykorzystam możliwość nawiązania kontaktu z członkami komisji CONT, wysłuchania ich i czerpania wiedzy z ich doświadczenia w celu poprawy współpracy między Trybunałem Obrachunkowym a PE, aby wzmocnić nadzór nad wydatkami UE i zapewnić obywatelom UE jak największą skuteczność.

16. Co według Pana stanowi wartość dodaną kontroli wykonania zadań i w jaki sposób należałoby wprowadzić wyniki kontroli do procedur zarządzania?

Odpowiedź:

W trakcie kariery zawodowej miałem okazję zapoznać się ze sprawozdaniami końcowymi Europejskiego Trybunału Obrachunkowego sporządzonymi po kontroli wykonania zadań i jestem przekonany, że zalecenia kontrolne formułowane przez Trybunał stanowią największą, wymierną wartość dodaną podejścia opartego na kontroli wykonania zadań.

Trybunał ma duże kompetencje w dziedzinie opracowywania zaleceń na podstawie odpowiednich i wiarygodnych dowodów kontroli, czego sam wielokrotnie miałem okazję doświadczyć. Kiedy dowody kontroli przełożą się na wnioski i możliwe do wykonania zalecenia, mogą znacząco przyczynić się do poprawy należytego zarządzania finansami UE.

Aby jednak jednostka kontrolowana mogła je włączyć do procedur zarządzania i wdrożyć zalecenia kontrolerów, muszą one mieć wpływ i zapewniać wartość dodaną. Z mojego doświadczenia zdobytego zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim wynika, że jako kontrolerzy musimy zawsze starać się formułować naprawdę istotne i praktyczne zalecenia, które jednostka kontrolowana zrozumie i będzie podzielać. Zalecenia powinny być kierowane do odpowiedniego szczebla kierowniczego

posiadającego kompetencje do ich wdrożenia i powinny być wykonalne pod względem czasu, kosztów i zasobów. W tym miejscu pragnę nawiązać do odpowiedzi udzielonej na pytanie 14 i przypomnieć art. 33 rozporządzenia finansowego dotyczący należytego zarządzania finansami. W art. 33 ust. 3 sformułowano wymóg, aby cele były „skonkretyzowane, mierzalne, osiągalne, odpowiednie i terminowe". To samo powinno dotyczyć zaleceń, które jako kontrolerzy przekazujemy kierownictwu jako cele do osiągnięcia.

Jeżeli kontrolę wykonania zadań rozumiemy jako proces mający na celu identyfikację potencjalnych niedociągnięć oraz sformułowanie wartościowych i realnych zaleceń dla odpowiedniego szczebla zarządzania, Trybunał Obrachunkowy może pomóc w zapewnieniu programów wydatkowania tworzących wartość dodaną dla UE i jej obywateli.

17. Jak można usprawnić współpracę pomiędzy Trybunałem Obrachunkowym, krajowymi organami kontroli i Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?

Odpowiedź:

W trakcie kariery zawodowej we włoskim Trybunale Obrachunkowym przy różnych okazjach miałem przyjemność współpracować z członkami Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w ramach organizacyjnych INTOSAI (Międzynarodowa Organizacja Najwyższych Organów Kontroli) i EUROSAI (Europejska Organizacja Najwyższych Organów Kontroli).

Rola Trybunału na tych forach ma nieocenione znaczenie dla pracy krajowych najwyższych organów kontroli i uważam, że Trybunał stanowi kluczowy filar wymiany najlepszych praktyk w dziedzinie kontroli budżetu UE. Regularna wymiana informacji, tworzenie grup roboczych i dzielenie się wiedzą oraz publikacje i kompendia będące owocem tych działań znacząco podnoszą jakość naszej codziennej pracy. Przyczynia się to także do harmonizacji wiedzy i praktyk w odniesieniu do roli najwyższych organów kontroli w zabezpieczaniu interesów finansowych UE i ochronie budżetu UE.

Myślę, że Europejski Trybunał Obrachunkowy – jako punkt łączący europejskie instytucje kontrolne – wniesie również pozytywny wkład w prace Parlamentu Europejskiego i tej Komisji. Zacieśnienie dialogu z głównymi zainteresowanymi stronami w Parlamencie jeszcze bardziej podniosłoby jakość naszej pracy. Parlament mógłby wnosić wkład, wyrażając poglądy i na przykład wskazując preferencje w doniesieniu do przyszłych obszarów kontroli będących przedmiotem szczególnego zainteresowania, a instytucje audytowe mogłyby dzielić się swoimi poglądami i doświadczeniami, aby zapewnić lepsze zrozumienie zainteresowanym stronom. Takie większe zrozumienie oczekiwań zainteresowanych stron w połączeniu z efektami prac i metodyką kontrolerów będzie stanowiło wartość dodaną dla zasobooszczędnego i zorientowanego na wyniki systemu odpowiedzialności publicznej i nadzoru w UE.

18. Jak zapewniłby Pan dalszy rozwój sprawozdawczości Trybunału Obrachunkowego, tak aby Parlament Europejski otrzymywał wszystkie niezbędne informacje o precyzyjności danych dostarczanych Komisji Europejskiej przez państwa członkowskie?

Odpowiedź:

To pytanie jest niezwykle ważne, a jego znaczenie istotnie wzrosło od czasu uruchomienia Next Generation EU. Jakość i dostępność danych ma podstawowe znaczenie dla kontrolera podczas wykonywania obowiązków, tak samo jak dla organu udzielającego absolutorium w celu sprawowania nadzoru budżetowego.

Zakładam, że dzięki znakomitej, ugruntowanej współpracy między Europejskim Trybunałem Obrachunkowym, Komisją Europejską i państwami członkowskimi w dziedzinie kontroli finansowej i kontroli zgodności dostępność i jakość danych powinny być na zadowalającym poziomie. Podczas prac Trybunału związanych z poświadczeniem wiarygodności komunikacja i przepływ informacji wydają się odpowiednie, a różne metody wykonania budżetu (bezpośrednie, pośrednie, dzielone) wydają się zapewniać zharmonizowane procesy sprawozdawcze. Należy stale kontrolować i utrzymać dokładność. Europejski Trybunał Obrachunkowy mógłby np. w rocznym sprawozdaniu przedstawiać okresową ocenę dokładności danych w oparciu o metody pobierania próbek i współpracować z Eurostatem lub nawet stworzyć wraz z nim wspólny węzeł wiedzy na temat jakości i analizy danych.

Z mojego doświadczenia z prac nad nadzorem nad nowym podejściem budżetowym w przypadku instrumentów opartych na wynikach, takich jak Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, wynika jednak, że mogą pojawić się niedociągnięcia w dokładności danych między państwami członkowskimi, Komisją a Parlamentem lub przynajmniej rozbieżne poglądy na temat interpretacji danych. Sam miałem okazję doświadczyć, jak trudny może być dialog między Komisją Europejską a państwami członkowskimi na temat dostarczania i interpretacji dostępnych danych, zwłaszcza jeśli chodzi o ocenę zadowalającego wykonania oraz realizacji celów i kluczowych etapów. W związku z tym sprawowanie nadzoru nad potencjalnie kwestionowaną interpretacją danych może być dla Komisji jeszcze większym wyzwaniem.

Wyciągając wnioski z tego doświadczenia i mając na uwadze przyszłość budżetu celowego należy stwierdzić, że kluczowe znaczenie ma osiągnięcie postępu i określenie najlepszych praktyk w dziedzinie przepływu i wymiany informacji między państwami członkowskimi, Komisją Europejską, Trybunałem Obrachunkowym i Parlamentem Europejskim w celu zapewnienia przejrzystej interpretacji danych. Takie są właśnie oczekiwania i wymogi związane z należytą odpowiedzialnością publiczną, a jeśli zostanę mianowany na członka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, swoim doświadczeniem przyczynię się do ciągłego doskonalenia i harmonizacji struktur i kanałów sprawozdawczych z myślą o generowaniu wartości dla podatników UE oraz zagwarantowaniu rozliczalności.

Inne zagadnienia

19. Czy wycofa Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu w sprawie Pana powołania będzie nieprzychylna?

Odpowiedź:

Zaufanie Parlamentu Europejskiego i członków tej Komisji jest niezbędnym fundamentem prac Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. Podejmuję tutaj misję

zdobycia tego zaufania, wyrażonego pozytywną opinią, w głębokim przekonaniu, że zaufanie jest najcenniejszą walutą kontaktów zawodowych.

Jeżeli nie uda mi się zdobyć zaufania Parlamentu Europejskiego, w pełni uszanuję jego opinię w sprawie powołania mnie na członka Trybunału Obrachunkowego i wycofam swoją kandydaturę w przypadku nieprzychylnej opinii Parlamentu.